

ಕಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲಾದ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಲೇಖಕರು

ಅಭಿನಂದಿಸುವ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದುಂಟು.) ಮುಂದೆ ಕಪ್ಪುಜನರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳವಳಿ ಶುರುವಾಯಿತು. ಗುಲಾಮಗಿರಿ ರದ್ದಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ಅಮಾನವೀಯ ಕ್ರೌರ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯ ಹೋರಾಟಗಳ ಮೇಲೆ ಅಮೆರಿಕೆಯ ನಾಗರಿಕತೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ನನಗೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾದಿ ವಸಾಹತುವಾದಿ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಕೇವಲ ಸಂಭ್ರಮವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕುತೂಹಲ ಕಸಿವಿಸಿಗಳೂ ಬೆರೆತಿರುತ್ತವೆ.

ನೆಲಕ್ಕಿಳಿದವು. ಇಮಿಗ್ರೇಶನ್ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ಉದ್ದನೆಯ ಪಾಠಗಳಿದ್ದವು. ಬೇಕೆಂದೇ ಕರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿ ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡುವ ಪಾಠಗಳಿಗೆ ನಿಂತವು. ಆತ ವಿಸಾ-ಪಾಸ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ 'ನೀವಿಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡುವವರಿದ್ದೀರಿ?' ಎಂದು ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ಕೇಳಿದನು. 'ನಾನು ಕರ್ನಾಟಕದ ಧರ್ಮ-ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಅಧ್ಯಯನದ ಫಲಿತಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕರಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವೆ' ಎಂದೆ. ಆತ ತುಟಿಯ ಮೇಲೆ ಮುಗುಳು ಮೂಡಿಸಿಕೊಂಡು 'ನಿಮ್ಮ ತಂಗುವಿಕೆ ಆರಾಮದಾಯಕವಾಗಲಿ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುವಂತಾಗಲಿ' ಎಂದನು. ಕೇನ್ಯಾದ ಗೂಗಿ ವಾ ಥಿಯಾಂಗೊ ಅವರ

ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದ, ಕಪ್ಪುಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದ ನನಗೆ, ಆಫ್ರಿಕನ್ ಮೂಲದ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮೂಲಕ ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಗತ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಮಿಷಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಅಮೆರಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗೂಗಿ ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಬಹುದು ಎಂಬಾಸೆ ಕೂಡ ಹುಟ್ಟಿತು.

ನಿಲ್ದಾಣದ ಹೊರಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಕಳಿಸಿದ ವಾಹನ ಕಾಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಾನ್‌ಫೋರ್ಡ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಬಗಲಿಗೇ ಇರುವ ಪಾಲೋಆಲ್ಟೊ ನಗರದಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದೆವು. ಒಂದು ತಾಸಿನ ಪಯಣ. ಮುಟ್ಟಿದೆವು. ನಗರದ ದೀಪಗಳು ರುಗುರುಗುಗುತ್ತ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಿದ್ದ ಬೀದಿ ದೀಪಾವಳಿ ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಸಿಗಲೊಲ್ಲದು. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ ನಂಬರುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಮಾಲಕರ ನಾಮಫಲಕ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಂತ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಖಾಸಗಿತನ ಕೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸದ ಅಮೆರಿಕನ್ನರ ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಇಲ್ಲಿ ಸಂಖ್ಯೆಯಾಗಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಂತೆ ತೋರಿತು. ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕೇಳೋಣವೆಂದರೆ, ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನರಚಿಕ್ಕಿಯ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ. ಕಂಗೆಟ್ಟು ನಿಂತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಕಾರು ನಮ್ಮೆದುರು ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಸಾಮಗ್ರಿ ತರಲು ಹೋಗಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಹುಡುಗಿಯರಿದ್ದರು. ಅವರು ಬೀದಿಗೆ ಮುಖ